

ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗ

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಗರೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕಾಡಿನ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೊಂದು ಸಲ ತನಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿತು. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮೊಲವೊಂದು 'ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗ ಎಂದರೆ ಯಾರು?' ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

'ಅದೇ ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ....!' ಎಂದು ಉತ್ತುಕತೆಯಿಂದ ಚಿಗರೆ ಹೇಳಿತು. 'ಅಯ್ಯೋ ಅಂಥವರ ಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಬಳಿಸದೆ ಇರಲಾರರು...!' ಎಂದು ಭಯದಿಂದ ಮೊಲ ನುಡಿಯಿತು. 'ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಆಯಿತು' ಎಂದು ಕಡ್ಡಿಮುರಿದಂತೆ ಚಿಗರೆ ಹೇಳಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗ ಮಾಡದಂತೆ ಚಿಗರೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತವು.

ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗ ಬೆಳೆಸಲು ಸಂತಸದಿಂದ ಚಿಗರೆಯು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯತೊಡಗಿತು. ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ತನ್ನ ಮನದ ಇಂಗಿತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಆಹಾರವನ್ನರಸಿ ಹೊರಟುನಿಂತ ಅವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಚಿಗರೆಯ ಸವಿನುಡಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸದೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಭಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದವು.

ನೀತಿ: ಸಣ್ಣವರು ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಗದಿಂದ ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿರಬೇಕು

-ರಾಜಕುಮಾರ ಭೀ ವಾಗ್ಯಾನವರ, ಬಾದಾಮಿ

ಮರ ಎಂದಿದ್ದೂ ಉಮರ

ಸುಡುವ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ತನ್ನ ಎಲೆಯ ಚಪ್ಪರವ ಹಾಕಿ ನೆರಳು ಕೊಡುವ ಮರ ತಂಪು ನನ್ನದನ್ನೆಲ್ಲ. ಮಳೆಯಿಂದ ಧರೆಯ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಮದುಮಗಳಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಮರ ಮಮತೆಯ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳ ಹೂವಿನಿಂದ ಪರಿಮಳ ಸೂಸಿ ಸುಗಂಧ ಹರಡುವ ಮರ ಪ್ರತಿಫಲ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಅಮೃತದ ರುಚಿಗೆ ಸಮನಾದ ಫಲಗಳ ನೀಡಿದರೂ ಮರ ತನಗೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ರಯ ಹುಡುಕಿ ಬರುವ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮರ ಎಂದೂ ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೀಸುವ ತಂಗಾಳಿಯ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಜಂಭದಿಂದ ಮರ ಎಂದೂ ಬೀಗಲಿಲ್ಲ. ಮೃದುವಾದ ಮರ ಕಡಿದು ಚಂದದಿ ತೀಡಿ ಅಂದದ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಮರ ಧಿಮಾಕು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಧದ ಮರ ತೀಡಿ ತೇದು ಭಗವಂತನ ಹಣೆಗಿಟ್ಟರೂ ಮರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಹಂಕಾರ. ಮರದ ಸದ್ದಳಕೆ ಸರ್ವರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಂಯಮವ ಮರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವ ರೋಗಕ್ಕೂ ತಾನೇ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾದರೂ ಮರ ತಾನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಮಳವ ಸೂಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ಶವ ಸುಟ್ಟರೂ ಮರಕ್ಕೆ ಇನಿತೂ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಮರದ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮರಗಳ ಬೆಳೆಸೋಣ ಹಸಿರನ್ನು ಉಳಿಸೋಣ

- ಸಿದ್ಧಮ್ಮ ವಾಮದೇವ ಪಾಟೀಲ, ಹರಪನಹಳ್ಳಿ